Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

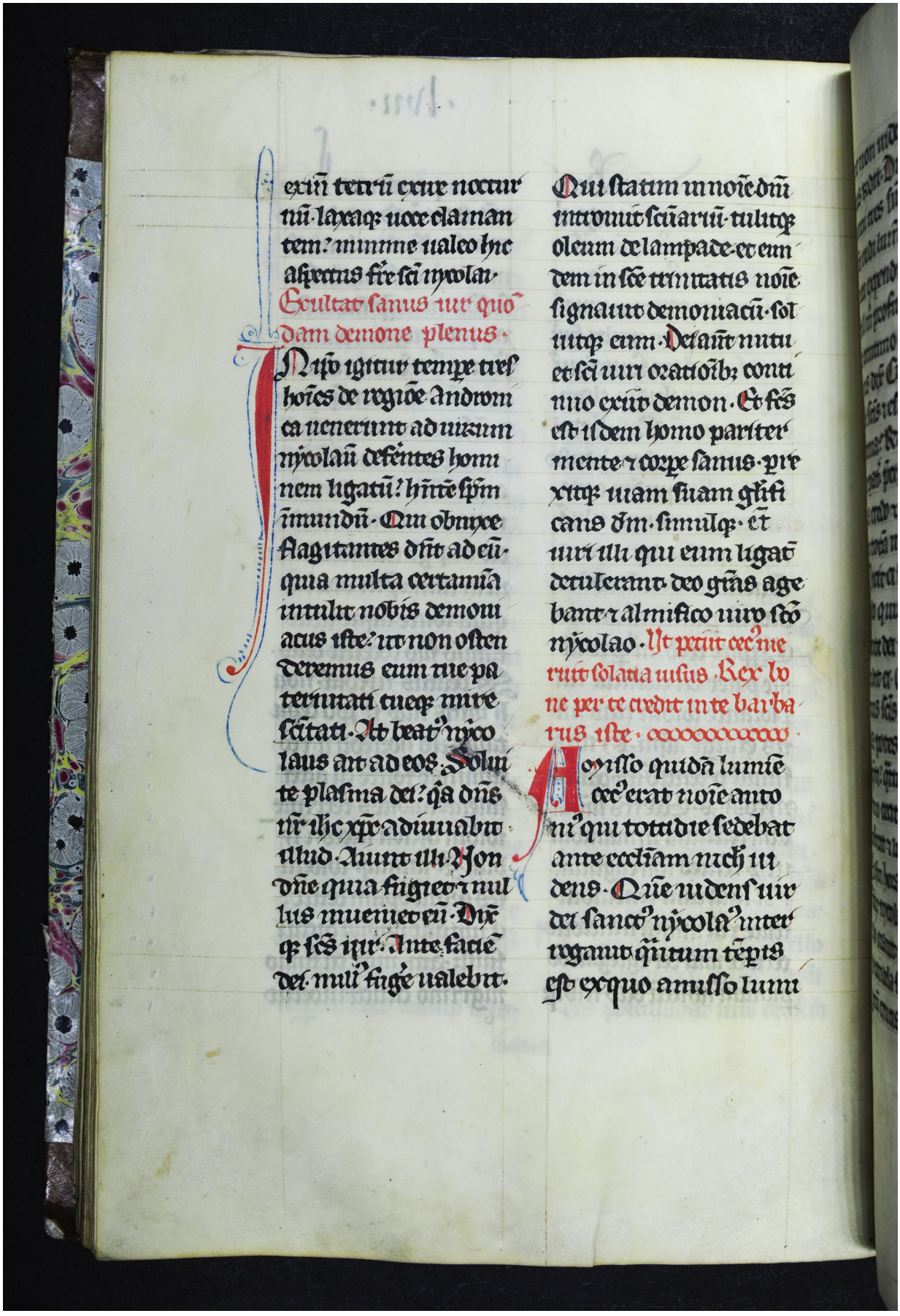

exiũ tetrũ exire noctur
nũ. laxaq; uoce claman
tem: minime ualeo hic
aspectus fr̃e sc̃i nycolai.
Exultat sanus uir quo
dam demone plenus.
In ipso igitur tempe tres
hoĩes de regiõe Andronica
uenerunt ad uirum
nycolaũ deferentes homi
nem ligatũ: hñtẽ spm
ĩmundũ. Qui obnixe
flagitantes dñt ad eũ.
quia multa certamĩa
intulit nobis demoni
acus iste: ut non osten
deremus eum tue pa
teriuitati tueq; mire
sc̃itati. At beat⁹ nyco
laus ait ad eos. Solui
te plasma dei: q̃a dñs
nr̃ ihc xp̃c adiuuabit
illud. Aiunt illi. Non
dñe quia fugiet ⁊ nul
lus inueniet eũ. Dixq;
sc̃s uir. Ante faciẽ
dei. nullꝰ fugẽ ualebit.

Qui statim in noĩe dñi
introiuit sc̃uariũ. tulitq;
oleum de lampade. et eun
dem in sc̃e trinitatis noĩe
signauit demoniacũ. sol
uitq; eum. Dei aũt nutu
et sc̃i uiri oratioĩb; conti
nuo exiit demon. Et fc̃s
est isdem homo pariter
mente ⁊ corpe sanus. pre
xitq; uiam suam glĩfi
cans dm̃. simulq;. et
uiri illi qui eum ligat̃
detulerant. deo gr̃as age
bant ⁊ almifico uiro sc̃o
nycolao. Ut petiit cec⁹ me
ruit solatia uisus. Rex bo
ne per te credit in te barba
rus iste.
Amisso quidã lumiẽ
cec⁹ erat noĩe anto
ni⁹ qui tottidie sedebat
ante ecclĩam nich̃ iu
dens. Quẽ iudens uir
dei sanct⁹ nycola⁹ inter
rogauit q̃ntum tẽpis
est ex quo amisso lumi